

ת"פ 60930/05/16 - מדינת ישראל נגד א.א.ע., מ.א.ס.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 60930-05-16 מדינת ישראל נ' א.א.ע. (עצור)

בפיקוח) ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1.א.א.ע. (עצור בפיקוח)

2.מ.א.ס. (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמים תוקן, והנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן-

בין הנאשם 1 לנ.א.ע. (להלן: "נ") ישנה היכרות מוקדמת, על רקע עבודתו של הנאשם 1 כרצף עבור משפחתו של נ', והלוואה כספית של כ- 30,000 ₪ שהנאשם 1 נטל מנ' וטרם השיב לו. בתאריך 06.05.16 בשעות הערב, היה ע.א. - ילד כבן 7 (להלן: "הילד") ליד כיכר תנועה בשכונה 2 בישוב א.א.א. אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "החוטף") העלה את הילד לרכבו, תוך שהוא מציג בפניו מצג שווא כי יסיעו לביתו. החוטף נסע עם הילד אל מחוץ לישוב א.א.א. ובשלב כלשהו פגש בנאשם 2. הנאשם 2 נתן לחוטף את מכשיר הטלפון הנייד שלו, כשהוא יודע כי מעשהו יכול להקל על ביצוע פשע- חטיפת הילד. החוטף התקשר לנ' מהטלפון של הנאשם 2 והודיע לו כי חטף את הילד וכי הוא דורש ממנו כופר של 500,000 ₪ תמורת שחרורו. בנוסף, החוטף איים בשיחות נוספות כי אם לא ימלאו את דרישותיו הוא יפגע בילד. סמוך לאחר מכן, החוטף התקשר מספר רב של פעמים לנ' בעניין דרישת הכופר ואף נקבע מקום מפגש בסמוך לרהט, בו נ' אמור היה למסור לו סך של \$ 100,000 תמורת שחרור הילד. במהלך פרק זמן זה, נ' דיווח למשטרה אודות החטיפה, ובני משפחה וחברים החלו לחפש אחר הילד. בסמוך לפני השעה 01:00 הילד שוחרר.

הנאשם 1 ידע אודות החטיפה וידע שהיא בוצעה על ידי החוטף, והוא סייע לחוטף בכך שהסיע את הילד ברכב, בתחומי א.א.א., וחיפש מישהו למסור לידיו את הילד. בשלב מסוים הנאשם 1 התקשר לנ' והודיע לו כי מצא את הילד וכי הוא מחזיר אותו למשפחתו, והכל כדי להסתיר את מעורבותו בפרשה. סמוך לאחר מכן, אדם המתגורר בסמוך הבחין בילד כשהוא ברכבו של הנאשם 1, לקח אותו מהנאשם 1, הודיע על כך לנ', ומשפחת הילד הגיעה ולקחה אותו.

סמוך לאחר האירועים המתוארים, הנאשם 2 שבר את הטלפון הנייד שלו והעלים אותו, כדי למנוע את תפיסתו ואת השימוש בו כראיה.

2. הנאשם 2 ביקש לצרף את תיק פלילי 11475-05-17 המתנהל נגדו בבית-משפט השלום באר-שבע ולהודות בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו שם, והדבר ניתן לו. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 09.02.17 שוטר ביקש לעכב את הנאשם ולהביאו לתחנת משטרה, על יסוד צו הבאה שהוצא נגדו. השוטר פנה אל הנאשם והודיע לו כי הוא עצור. הנאשם החל להשתולל וניסה להתחמק מאחיזת השוטר, ואחר שהיה עמו, דחף את השוטר במטרה לסייע לנאשם להימלט. הנאשם נאבק בשוטר והיכה אותו על ידו ובשלב מסוים נשך בחוזקה את ידו של השוטר, השתחרר מאחיזת השוטר ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה לשוטר חבלה של ממש בידו הימנית והוא נזקק לטיפול רפואי ולחיסון טטנוס.

באישום השני נטען, כי בתאריך 03.05.17 שוטרים ראו את הנאשם מסתתר מאחורי חומה ביישוב מגריו. הם יצאו מרכבם ורצו לעבר הנאשם והוא נמלט מהם. בשלב מסוים הנאשם נכנס לחצר אחד הבתים ואחד השוטרים איגף אותו ונעמד מולו, כשהוא צועק לעברו "עצור משטרה". הנאשם התקדם במהירות לעבר השוטר והמשיך בכך למרות שהשוטר כיוון אליו את נשקו. השוטר דרך את נשקו ואז הנאשם תפס את ידו של השוטר והחל להתעמת איתו, עד ששניהם נפלו לקרקע. השוטר הנוסף הגיע למקום וניסה להרגיע את הנאשם, ומשלא הצליח הפעיל לעברו אקדח טייזר. הנאשם החל להימלט, ואחד השוטרים ירה לעברו שני חצי טייזר. הנאשם נפל והשוטרים השתלטו עליו ועצרו אותו.

3. על יסוד הודאת כל אחד מהנאשמים בעובדות כאמור, הנאשם 1 הורשע בעבירה של מסייע לאחר מעשה, לפי סעיף 261(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והנאשם 2 הורשע בעבירות הבאות - מתן אמצעים לביצוע פשע, לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין; השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) ו-3 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) ו-2 לחוק העונשין.

4. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית-המשפט להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1-

6 חודשי מאסר בפועל, אשר בכפוף לחוות דעת של הממונה על עבודות השירות, ירוצו בעבודת שירות; פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪; ומאסר על תנאי על פי שיקול דעת בית המשפט. הוסכם כי תקופת מעצרו של הנאשם לא תקוזז מתקופת המאסר, וכי כספי הפיצוי יקוזזו מכספי הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 60902-05-16.

הנאשם 2-

12 חודשי מאסר בפועל על העבירות בהן הורשע בתיק זה, ו- 24 חודשי מאסר בפועל על העבירות בהן הורשע בת"פ 11475-05-17 הנ"ל, אשר 18 חודשים מתוכם ישא הנאשם במצטבר למאסר בתיק זה ו- 6 בחופף. כך שבסה"כ הנאשם ישא 30 חודשי מאסר בפועל; פיצוי בסך 7,500 ₪; קנס בסך 2,500 ₪; ומאסר על תנאי על פי שיקול דעת בית המשפט.

5. התביעה הסבירה, כי ברקע הסדר הטיעון קושי ראייתי, שהתבטא באפשרות להביא את עדי התביעה למסירת עדותם בבית המשפט, ובעיקר את הילד שנחטף. הוסיפה, כי הנאשמים הודו במיוחס להם, חסכו בהעדת העדים ובזמן שיפוט. וטענה, כי העונש המוצע בהסדר עומד במתחם הסבירות בהתחשב בנסיבות. ציינה כי הנאשם 1 נעדר עבר פלילי, והגישה את המרשם הפלילי של הנאשם 2.

ב"כ הנאשם 1 טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכי כתב האישום המתוקן משקף את גרסת הנאשם במשטרה; הנאשם שהה במעצר קרוב לשלושה וחצי חודשים ולאחר מכן היה נתון באיזוק אלקטרוני במשך מספר חודשים; והעונש המומלץ, סביר.

הנאשם 1 הביע צער על מעשיו.

ב"כ הנאשם 2 טען, כי הנאשם הודה במיוחס לו בתיק זה ובתיק שצירף, וחסך זמן שיפוט. ציין, שכתב האישום המקורי תוקן משמעותית, ושעל פי כתב האישום המתוקן חלקו של הנאשם 2 התמצה במעורבות מקרית, שהתבטאה במתן אפשרות לחוטף להשתמש במכשיר הטלפון שלו בהקשר לחטיפה. אשר לתיק שצורף, טען, כי מעשי הנאשם לא גרמו חבלות שהצריכו טיפול רפואי משמעותי ולא הותירו בגוף הנפגעים סימנים. הוסיף, כי הפיצוי עליו הוסכם משקף את האיזון הראוי בין הערך המוגן לנסיבות ביצוע העבירה. ביקש לאמץ את הסדר הטיעון.

הנאשם 2 ביקש את התחשבות בית המשפט.

6. הפרשה בכללה חמורה מאוד. החומרה הטבועה במעשה של חטיפת אדם בכלל ובפרט ילד, לשם קבלת כופר כספי בסכום של מאות אלפי שקלים ממשפחתו, ברורה מאליה. אמנם במקרה זה הילד הוחזר למשפחתו כעבור מספר שעות, ללא פגע פיזי, ואולם, מעשה כזה הוא טראומתי לנחטף וטראומתי לבני משפחתו, שנאלצו לחוות שעות של פחד וחרדה לגורלו.

7. ברור שעונש בסדר הגודל המדובר בהסדר הטיעון, איננו הולם את חומרת מעשה העבירה של החטיפה, ואולם, כתב האישום המתוקן איננו מייחס לנאשמים מעורבות בחטיפה עצמה ויש לדון את הנאשמים רק על המעשים בהם הורשעו.

8. מעשי הנאשם 2 כלפי השוטרים, בשתי ההזדמנויות המתוארות בכתב האישום שהוגש נגדו בבית משפט השלום באר-שבע, חמורים, והם מלמדים על עזות מצח וחוסר מורא מדין ומאוכפיו.

לנאשם 2 עבר פלילי, הכולל הרשעות בעבירות רבות של רכוש, אלימות, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וסמים, והוא ריצה עונשי מאסר.

9. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הרקע להסדר הטיעון - קשיים ראייתיים - מצדיק את עמדת התביעה.

ג. כתב האישום המתוקן קל במאוד מכתב האישום המקורי, והעבירות המיוחסות בו לנאשמים אינן מהחמורות.

ד. הנאשמים הודו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לעניין העונש, מתוך ציפיה שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון.

10. הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי הנאשם 1 כשיר לבצע עבודות שירות ואף מצא לו כזו.

11. בהתחשב בכל האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1-

א. 6 חודשי מאסר בפועל. תקופת מעצר הנאשם בתיק זה לא תנוכה מתקופת המאסר. הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות. על הנאשם להתייצב ביום 12.12.17 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס, שליד כלא באר-שבע, לתחילת עבודת השירות שלו.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. פיצוי לנפגע העבירה בסך 30,000 ₪. סכום זה יועבר מכספי הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 60902-05-16. יתרת הסכום, אם תהיה, תוחזר לנאשם.

הנאשם 2-

א. על העבירה בה הורשע בתיק זה, 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. על העבירות בת.פ. 1475-05-17 של בית משפט השלום באר-שבע, 24 חודשי מאסר בפועל. מתוך תקופה זו ישא הנאשם 18 חודשים במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה עליו בתיק זה ו- 6 חודשים בחופף לה. בסך הכל ישא הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בת.פ. 60930-05-16 ובת.פ. 11475-05-17.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו.

ה. פיצוי לנפגע העבירה בתיק זה, בסך 7,500 ₪.

ו. קנס בסך 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ח, 08 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים. /